

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

Przedstawicielstwo w stosunkach zewnętrznych

32. podkreśla, że euro stało się drugą co do znaczenia po dolarze amerykańskim walutą międzynarodową; uważa w szczególności, że szerokie rozpowszechnienie użycia euro na międzynarodowych rynkach obligacji jest podstawową cechą odgrywanej przez euro roli międzynarodowej; ubolewanad tym, że Eurogrupa, Komisja i EBC nadal w bardzo różnym zakresie reprezentowani są w różnych instytucjach i na forach międzynarodowych; z zainteresowaniem przyjmuje wiadomość, że Eurogrupa i Rada UE ds. gospodarczych i finansowych (ECOFIN) rozpatrują projekty wzmocnienia przedstawicielstwa zewnętrznego strefy euro i rozwinięcia koordynacji wewnątrz strefy w stosunkach zewnętrznych; uważa, że potrzebne są dalsze kroki, zanim zewnętrzna reprezentacja strefy euro zacznie odpowiadać jej rosnącemu znaczeniu w światowej gospodarce; jest zdania, że warunkiem koniecznym zaistnienia wspólnej reprezentacji na zewnątrz jest rzeczywista wspólna polityka gospodarcza prowadzona wewnątrz strefy euro; powtarza, że najlepszym sposobem na reprezentację strefy euro na głównych międzynarodowych forach finansowych i w takich instytucjach finansowych pozostaje utworzenie jednego stanowiska przewodniczącego strefy euro;

*
* * *

33. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Eurogrupy, Radzie oraz Komisji, jak również Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

P6_TA(2007)0349

Europejski Bank Centralny (2006)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie sprawozdania rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2006 (2007/2142(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Centralnego (EBC) za rok 2006,
- uwzględniając art. 113 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 15 Protokołu ustanawiającego statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączonego do Traktatu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 kwietnia 1998 r. w sprawie odpowiedzialności demokratycznej na trzecim etapie UGW⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie strategicznego przeglądu Międzynarodowego Funduszu Walutowego⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie przechwytywania danych o przekazach bankowych z systemu SWIFT przez służby specjalne USA⁽³⁾ oraz rezolucję z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie SWIFT, porozumienia dotyczącego PNR oraz dialogu transatlantyckiego w tych kwestiach⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. na temat sytuacji gospodarki europejskiej: wstępne sprawozdanie na temat głównych kierunków polityk gospodarczych na rok 2007⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie finansów publicznych w Unii Gospodarczej i Walutowej⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji: „Pięć lat banknotów i monet euro” (COM(2006)0862),

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 4.5.1998, str. 177.

⁽²⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 118.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0317.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0039.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0051.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0168.

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego sytuacji w strefie euro w 2007 r. (COM(2007)0231),
 - uwzględniając raporty Europejskiego Banku Centralnego w sprawie stabilności finansowej z grudnia 2006 r. oraz integracji finansowej w Europie z marca 2007 r.,
 - uwzględniając wiosenną prognozę gospodarczą Komisji z dnia 7 maja 2007 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0266/2007),
- A. mając na uwadze, że w 2006 r. produkt krajowy brutto (PKB) w strefie euro wzrósł o 2,7 %, wobec 1,4 % wzrostu w 2005 r., co nie daje powodów do samozadowolenia, pomimo że był to najlepszy wynik od 2000 r., podczas gdy inflacja pozostała na niezmiennym poziomie 2,2 %, w porównaniu z rokiem 2005,
- B. mając na uwadze, że popyt wewnętrzny, w szczególności popyt inwestycyjny, był głównym czynnikiem wzrostu gospodarczego w strefie euro,
- C. mając na uwadze, że wzrost cen energii, który rozpoczął się w 2005 r., nie spowodował wzrostu wewnętrznej presji inflacyjnej, ponieważ wzrost płac był nadal umiarkowany i nie zaobserwowano efektów wtórnych,
- D. mając na uwadze, że zalecenia Parlamentu dotyczące przejrzystości głosowania i publikacji skróconych protokołów zawarte w poprzednich rezolucjach w sprawie sprawozdań rocznych EBC nie zostały jeszcze uwzględnione,
- E. mając na uwadze wole Parlamentu do przyczynienia się do wzmocnienia roli i międzynarodowego autorytetu EBC oraz strefy euro na arenie międzynarodowej,
- F. mając na uwadze liczne kandydatury na wysokie stanowiska w Międzynarodowym Funduszu Walutowym (MFW), Międzynarodowej Organizacji Handlu i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, nie mające nic wspólnego z nominacjami w Banku Światowym;
- G. mając na uwadze, że EBC kontynuował w 2006 r. korektę stóp procentowych, podnosząc je osiem razy od grudnia 2005 r. łącznie o 200 punktów bazowych do obecnego poziomu 4 %,
- H. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy w 2007 r., odzwierciedlając wycofanie wsparcia monetarnego, może ulec pewnemu spowolnieniu do około 2,6 %, a inflacja może spaść do 1,9 %,
- I. mając na uwadze, że deficyt w obrocie bieżącym w Stanach Zjednoczonych wciąż rósł aż do osiągnięcia poziomu 6,5 % PKB w 2006 r. podczas gdy Eurosystem nadal podkreślał zagrożenia i niewiadome związane z kontynuacją dużych zachwiania równowagi rachunków bieżących,
- J. mając na uwadze, że duże zachwiania równowagi w skali globalnej nadal stanowią zagrożenie dla rozwoju kursów wymiany i światowego wzrostu gospodarczego oraz mając na uwadze, że konieczna jest likwidacja tych zagrożeń,
- K. mając na uwadze, że w 2006 r. kurs euro wzrósł o 11,4 % względem dolara USA, o 12,4 % względem japońskiego jena i o 8 % względem chińskiego renminbi,

Rozwój sytuacji monetarnej i gospodarczej

1. zauważa, że ożywienie gospodarcze w strefie euro stało się samotrzymującym się procesem, którego główną siłą napędową jest popyt wewnętrzny; odnotowuje, że w 2006 r. powstały 2 miliony miejsc pracy, a stopa bezrobocia spadła z 8,4 % do 7,6 %; zauważa jednak również, że przeszkody natury strukturalnej, zwłaszcza niedostatek publicznych i prywatnych inwestycji w pewnych kluczowych sektorach, takich jak badania naukowe, edukacja i szkolenia, nadal przyczyniają się do tego niedopuszczalnie wysokiego poziomu bezrobocia, a udział w rynku pracy pozostaje — według standardów międzynarodowych — nadal niski;

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

2. podkreśla, że wobec niedawnego ożywienia jakiegokolwiek dalsze podnoszenie stóp procentowych powinno odbywać się ostrożnie, tak aby nie zagrażało wzrostowi gospodarczemu; zwraca uwagę, że aby wesprzeć ożywienie gospodarcze, państwa członkowskie muszą wprowadzić w życie zarówno niezbędne reformy strukturalne, jak i działania inwestycyjne;
3. uważa, że jest jeszcze zbyt wcześnie, by odróżnić wymiar cykliczny od wymiaru strukturalnego ożywienia; jest jednak zdania, że niektóre reformy strukturalne, głębsze niż na ogół zakładano, mogły już przyczynić się do wzrostu; uznaje, że ożywienie gospodarcze należy traktować jako zachętę do kontynuacji reform krajowych dostosowanych do indywidualnych warunków, szczególnie w dziedzinie badań naukowych, innowacyjności oraz edukacji w celu zwiększenia potencjału wzrostu w strefie euro;
4. odnotowuje niski wzrost wydajności pracy i za rzecz ważną uważa, by wzrost płac odpowiadał wzrostowi wydajności w celu zachowania konkurencyjności w państwach członkowskich i tworzenia nowych miejsc pracy w warunkach wolnych od inflacji; podkreśla jednakże potrzebę dokonywania bardziej sprawiedliwego podziału owoców wzrostu gospodarczego; zauważa, że w ostatnich latach wzrost płac utrzymywał się znacznie poniżej poziomu wzrostu produktywności; wzywa udziałowców i kadrę kierowniczą przedsiębiorstw do utrzymania odpowiedzialnej polityki w odniesieniu do pakietów wynagrodzeń i premii na najwyższych szczeblach korporacyjnej siatki płac w przedsiębiorstwach, które wykazują tendencję do nieproporcjonalnie wysokich wzrostów w stosunku do poziomu zwykłych płac, wysyłając tym samym fałszywe sygnały i zniechęcając do promowania odpowiedzialnej polityki płacowej;
5. zauważa, że EBC ocenia rozwój płac jako zagrożenie dla stabilności cen; przypomina w tym kontekście, że roczne sprawozdanie Komisji na temat strefy euro w 2007 r. (SEC(2007)0550) wyraźnie daje do zrozumienia, że płace w strefie euro kontynuowały wzrost w sposób umiarkowany mimo gwałtownego wzrostu cen ropy;
6. podkreśla, że Traktat wyraźnie rozróżnia między celem, jakim jest stabilność cen i wsparciem dla ogólnej polityki gospodarczej, oraz że w związku z tym obydwie cele nie mogą być po prostu traktowane jako wymienne;
7. uważa, że w okresie dobrej koniunktury rzeczą podstawową i szczególnie niezbędną jest konsolidacja fiskalna zaplanowana w sposób podnoszący jakość wydatków publicznych w celu osiągnięcia długotrwałego wzrostu; uważa, że znaczącym krokiem w tym kierunku jest złota zasada dopuszczająca deficyt fiskalny jedynie w przypadku inwestycji;
8. zauważa, że od chwili powstania euro niektóre gospodarki strefy euro osiągnęły pod względem wzrostu gospodarczego dużo lepsze wyniki niż pozostałe, w szczególności Irlandia, Finlandia, Grecja, Hiszpania i Luksemburg osiągnęły wyższą stopę wzrostu niż średnia strefy euro; odnotowuje, że wyższy wzrost nastąpił również w wielu krajach europejskich spoza strefy euro; uważa, że z tej sytuacji należy wyciągnąć pożyteczne wnioski, a w tym celu przydatna byłaby szczegółowa analiza jej przyczyn sporządzona przez EBC;
9. zauważa, że cykle ekonomiczne przez jakie przechodzą gospodarki państw członkowskich w strefie euro znajdują się na bardzo różnych etapach; wzywa EBC do przeanalizowania czy tak bardzo rozbieżne zachowania w jednej strefie monetarnej mogą powodować w przyszłości problemy jeśli chodzi o stabilność i wzrost gospodarczy;
10. wyraża zaniepokojenie z powodu stałego umacniania się euro względem większości głównych walut międzynarodowych; zwraca w związku z tym uwagę, że art. 111 Traktatu nakłada na Radę odpowiedzialność za politykę kursową, nie precyzując jak wykonywanie tego zobowiązania powinno się odbywać; wzywa Eurogrupę, Radę i EBC do pełnego korzystania z przysługujących im uprawnień; zauważa, że ta aprecjacja nie odbiła się jeszcze niekorzystnie na całości eksportu ze strefy euro, ale jej skutki różnią się w zależności od państwa członkowskiego; podkreśla zagrożenia związane z dużymi zachwianiami równowagi rachunków bieżących w skali globalnej, co może doprowadzić do dodatkowego wzrostu kursu wymiany euro; stwierdza, udało się osiągnąć szeroki konsensus polityczny w sprawie podejścia do problemu globalnego zachwiania równowagi; stwierdza, że wysiłki poczynione przez wspólnotę międzynarodową i międzynarodowe instytucje finansowe były niewystarczające; wyraża nadzieję, że nadzorowane przez MFW pro-

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

wadzenie w życie środków w celu redukcji deficytu budżetowego i promocji indywidualnego oszczędzania w Stanach Zjednoczonych oraz osiągnięcia większej elastyczności kursów wymiany w licznych krajach nadwyżki we wschodzących gospodarkach azjatyckich, zwłaszcza w Chinach, znacznie przyczyni się do stopniowego rozwiązywania globalnej nierównowagi;

11. zauważa, że w całej strefie euro w ciągu około dziesięciu lat ceny nieruchomości znacznie wzrosły, z nielicznymi wyjątkami, do których należą zwłaszcza Niemcy; zauważa jednak, że mimo pewnych oznak wskazujących, że wzrost cen ulega spowolnieniu, kredyty dla gospodarstw domowych na zakup nieruchomości nadal rosną o około 10 % rocznie; zauważa, że niedawno miał miejsce spadek cen nieruchomości w USA i pogorszenie sytuacji na rynku kredytów hipotecznych, które mogło wpłynąć na realną gospodarkę; uznaje, że wydarzenie to należy potraktować jako ostrzeżenie przed tym, co może się wydarzyć w strefie euro; wzywa EBC do ścisłego monitorowania tego procesu, który może mieć wpływ na realną gospodarkę; wzywa EBC do zaproponowania sposobów wyjścia z tej sytuacji, takich jak włączenie cen nieruchomości do ujednoliconego indeksu cen konsumpcyjnych, stworzenie określonego wskaźnika lub zaproponowanie — ze względu na różnorodność rynków państw członkowskich — określonych działań na płaszczyźnie krajowej;

12. wyraża zaniepokojenie najwyższym poziomem zróżnicowania oprocentowania kredytów konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych; zauważa w szczególności, że odsetki od sald ujemnych znacznie różnią się w strefie euro i wahają się od poniżej 7 % do 13,5 % lub więcej; zaleca EBC dalsze badanie przyczyn tego zjawiska;

Zarządzanie

13. zauważa, że EBC i jego zarząd są niezależne; podkreśla konieczność poszanowania konstytucyjnej zasady zapisanej w art. 112 ust. 2 lit. b) Traktatu; ponawia swoje poparcie dla niezależności EBC i utrzymania celu zachowania stabilności cen i ochrony antyinflacyjnego stanowiska;

14. jest zdania, że stopień dojrzałości osiągniętej przez wszystkie podmioty w mechanizmie kursowym powinien ułatwić pojawienie się kombinacji polityk towarzyszącej skutecznemu wdrożeniu wymaganych korekt strukturalnych, od których zależy wszelki wzrost potencjału wzrostu w strefie euro; zachęca do aktywniejszego dialogu w dziedzinie makroekonomii między Radą, Komisją, EBC, Parlamentem oraz europejskimi partnerami społecznymi i wyraża poparcie dla wysiłków podejmowanych przez Eurogrupę w celu doprowadzenia do takiego dialogu;

Stabilność finansowa i integracja

15. przyjmuje z zadowoleniem nowe sprawozdanie roczne EBC na temat finansowej integracji w Europie będące pozytywnym wkładem na rzecz europejskiej integracji finansowej;

16. w pełni popiera wysiłki EBC zmierzające do wsparcia integracji finansowej w strefie euro, w szczególności poprzez pełnienie funkcji katalizatora inicjatyw sektora prywatnego, takich jak jednolity europejski obszar płatniczy (SEPA) i krótkoterminowe europejskie papiery dłużne (STEP — Short-Term European Paper); uznaje znaczenie dalszej finansowej integracji w celu ochrony Unii Europejskiej przed zewnętrznymi wstrząsami gospodarczymi;

17. jest zdania, że usługi EBC mogą ułatwić europejską integrację finansową i w związku z tym zauważa, że system Target odegrał znaczącą rolę w osiągnięciu wysokiego stopnia integracji rynków pieniężnych i rynków transakcji repo; jest zdania, że projekt Target 2 Securities może wzmocnić integrację, wydajność i bezpieczeństwo infrastruktury clearingowej i płatniczej, która obecnie jest w niezadowalającym stopniu zintegrowana i interoperabilna; podkreśla jednak, że uczyni to z EBC aktywny podmiot rynkowy, wymagając odpowiedniego nadzoru EBC poza jego obszarem odpowiedzialności w polityce monetarnej; przypomina, że przedstawienie odpowiedniego systemu zarządzania opóźnia się; w związku z tym z zainteresowaniem odnotowuje projekt Target 2 Securities i nadal będzie uważnie śledził jego postępy; za sprawę podstawowa uważa stworzenie odpowiedniego systemu zarządzania;

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

18. jest w pełni świadom szybkiego wzrostu liczby alternatywnych nośników inwestycji (fundusze zabezpieczające i niepubliczny rynek kapitałowy); dostrzega, że zapewniają one rynkowi płynność i dywersyfikację oraz umożliwiają wzrost wydajności spółek, ale podziela również obawy niektórych banków centralnych i organów nadzoru, że owe nośniki mogą być również źródłem ryzyka systemowego oraz przyczyną wysokiego stopnia narażenia innych instytucji finansowych; z zadowoleniem przyjmuje ostatnie analizy Komisji dotyczące funduszy zabezpieczających i niepublicznego rynku kapitałowego, lecz żałuje, że analizy te skupiały się do tej pory jedynie na barierach utrudniających wzrost takich funduszy; zachęca Komisję do monitorowania wszelkich potencjalnych braków w tym obszarze polityki i zwraca się o wypracowanie szerszego i bardziej krytycznego podejścia w odniesieniu do rozmiaru ryzyka, jakie fundusze te stanowią dla stabilności finansowej oraz zarządzania ryzykiem efektu dźwigni i dywersyfikacji; wzywa Komisję do dokonania oceny jakości nadzoru w ramach podatkowych i do zacieśnienia współpracy z organami nadzoru w tych obszarach;

19. zauważa, że inwestorzy niebankowi (fundusze prywatne) odgrywają coraz większą rolę w sektorze podwyższonego ryzyka (leverage sector) w Unii Europejskiej i są przygotowani w wielu przypadkach do podjęcia większego ryzyka niż tradycyjne instytucje bankowe; zauważa ponadto, że inwestorzy niebankowi znacznie przyczynili się do zwiększenia zatrudnienia i wzrostu w przedsiębiorstwach ich sektora; uważa, że może to wywołać problemy przy następnej zmianie cyklu kredytowego i doprowadzić do bardziej złożonego cyklu dużych restrukturyzacji długów przedsiębiorstw; w tym nowym kontekście domaga się od EBC i innych odpowiedzialnych organów dokonania oceny właściwości obecnych procesów restrukturyzacji długów;

20. odnotowuje stanowczy sprzeciw EBC wobec szczegółowych planów ratowania za pieniądze publiczne zagrożonych upadkiem banków na terenie Unii Europejskiej; uważa, że potrzebne są dalsze prace nad poprawą współpracy i planowania testów sytuacji skrajnych, lecz że właściwa jest minimalizacja elementu ryzyka moralnego poprzez przyjęcie w sytuacjach kryzysowych sztywnej zasady pierwszeństwa rozwiązań tworzonych przez sektor prywatny, aby nie zachęcać banków do podejmowania źle przemyślanego ryzyka;

21. w kontekście przekazywania danych władzom amerykańskim przez SWIFT powtarza apel do Rady i EBC o wspólne zastanowienie się nad sposobami poprawy nadzoru nad tym systemem oraz apel do EBC o podjęcie w swej roli nadzoru, użytkownika i decydenta działań odnośnie do SWIFT;

Zewnętrzna rola euro

22. zauważa, że euro przeszło zakończony powodzeniem etap rozwoju w kierunku stania się walutą rezerwową i referencyjną stosowaną na całym świecie; zwraca uwagę, że konieczne są dalsze kroki w celu kontynuacji pozytywnego rozwoju gotówkowego wykorzystania euro (np. fakturowania produktów i towarów przemysłu lotniczego i kosmonautycznego w euro);

23. ponawia wniosek o podjęcie działań na rzecz połączenia przedstawicieli strefy euro w ramach instytucji finansowych, tak aby bronić jej interesów z mocą adekwatną do jej gospodarczego znaczenia;

24. wzywa EBC do wnikliwego monitorowania wykorzystywania euro w charakterze rezerwy walutowej przez banki centralne oraz – w kontekście jego sprawozdania rocznego na temat międzynarodowej roli euro – do oszacowania i przeanalizowania jego skutków, zwłaszcza w odniesieniu do kursów wymiany;

Kontrola demokratyczna

25. uważa, że w odniesieniu do procedury nominacji członków zarządu EBC, czynnikiem przyczyniającym się do wzrostu odpowiedzialności demokratycznej i przejrzystości byłoby poddanie potencjalnych kandydatów wyłonionych i ocenionych przez Radę pod głosowanie zatwierdzające Parlamentu; podkreśla chęć współpracy ze strony Parlamentu z pozostałymi instytucjami na rzecz zbadania ewentualnego udoskonalenia procedury nominacji zanim kolejny zarząd będzie odnawiany w 2010 r.;

26. podkreśla, że wiarygodność EBC zależy również od wysokiego stopnia przejrzystości procesu podejmowania decyzji; w związku z tym ponawia apel, aby wkrótce po posiedzeniach Rady Prezesów EBC publikowano uproszczone protokoły posiedzeń, zawierające wyraźne przedstawienie argumentów za i przeciw podejmowanym decyzjom oraz czy decyzje te zostały podjęte jednomyślnie czy też nie;

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

27. zwraca uwagę, że Parlament odrzucił jako zbyt skomplikowany system rotacyjnych praw głosu mający zastosowanie do decyzji Rady Prezesów i przyjęty w 2003 r.; uważa, że wobec przyszłego poszerzenia strefy euro należy wprowadzić system, który byłby jednocześnie sprawiedliwy i skuteczny;

28. zachęca EBC do nadania większego znaczenia w strategii komunikacyjnej przesłuchaniom prezesa przed parlamentarną Komisją Gospodarczą i Monetarną;

29. zwraca się do EBC, aby przedstawiał Parlamentowi Europejskiemu i opinii publicznej roczne podsumowania działań przeprowadzonych w celu poprawy funkcjonowania, zgodnie z niniejszą rezolucją;

Pięciolecie obiegu banknotów i monet euro

30. odnotowuje, że wartość będących w obiegu banknotów euro stale szybko wzrastała, do poziomu 11,2% w 2006 r.; zauważa, że ten stały wzrost był głównie spowodowany banknotami o dużych nominacjach, zwłaszcza banknotami o nominale 500 EUR, których liczba w obiegu wzrosła o 13,2%; ponawia swoje wezwanie do EBC o przeanalizowanie powodów tego znacznego wzrostu i do zbadania rodzaju transakcji przeprowadzanych tymi banknotami z uwzględnieniem podziału według krajów, w celu rozpoznania związanych z tym zagrożeń;

*
* * *

31. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również przewodniczącemu Eurogrupy i prezesowi Europejskiego Banku Centralnego.

P6_TA(2007)0350

Bliski Wschód

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Bliskiego Wschodu

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu, w szczególności rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie sytuacji na Bliskim Wschodzie⁽¹⁾, z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie sytuacji w Strefie Gazy⁽²⁾ i z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie programu MEDA i wsparcia finansowego dla Palestyny – oceny, realizacji i kontroli⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 242 (1967), 338 (1973), 1559 (2004), 1701 (2006) oraz 1757 (2007),
- uwzględniając wnioski Rady ds. Stosunków Zewnętrznych obradującej w dniu 18 czerwca 2007 r.,
- uwzględniając oświadczenia Kwartetu z dnia 16 czerwca 2007 r. i 27 czerwca 2007 r.,
- uwzględniając rezultaty szczytu w Szarm el-Szejk w dniu 25 czerwca 2007 r.,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe Alvaro de Soto, specjalnego koordynatora Narodów Zjednoczonych ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie i osobistego przedstawiciela sekretarza generalnego przy Organizacji Wyzwolenia Palestyny i Autonomii Palestyńskiej, przedstawione w maju 2007 r.,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 236.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0492.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0277.